

Printul broscoi

Era odată un împărat, care avea o fiică frumoasă, dar destul de capricioasă. Într-o zi de vară cu arșiță și năduf tânără prințesă ieși singură la plimbare prin grădina imensă a palatului. Când ajunse la havuz, se

așeză pe marginea lui să se răcorească puțin.

Purta cu ea mereu o minge de aur,
jucăria sa preferată. O arunca în sus, apoi
o prindea. Îi plăcea foarte mult jocul. Însă,
la un moment dat, aruncă mingea atât de
sus, încât nu mai reuși s-o prindă și ea căzu
în havuz. Prințesa o urmări cu privirea, dar
mingea dispăruse de parcă nici n-ar fi fost.
Iar havuzul era tare adânc! Atât de adânc,
încât nu i se zărea fundul.

Prințesa începu să plângă în hohote, suspinând și văietându-se:

- Vai! Ce n-aș da să-mi recuperez mingea, hainele mele frumoase, bijuteriile și tot ce am pe lume!

În timp ce ea plângea, se auzi o voce din havuz:

- Prințesă, ce ai de plângeră atât de amarnică?

Fata privi în jur, dar nu văzu decât un broscoi, ce-și scosese capul hidos din apă.

- Ah, broscoiule! zise ea. Plâng, că mi-a căzut mingea de aur în havuz.

